

**OKRESNÍ SOUD PRAHA-VÝCHOD**

Na Poříčí 1044/20, 112 97 Praha 1

Tel.: 221 729 311 (399), Fax.: 257 005 060

e-mail: [podatelna@osoud.phav.justice.cz](mailto:podatelna@osoud.phav.justice.cz), ID datové schránky: zyaabwu

---

Naše značka: 43 Si 86/2020

XXXXXXXXXXXXXXXXXX

Vaše značka: ///

Vyřizuje: XXXXXXXXXXXXXXXX

Dne: 30. dubna 2020

**Informace dle zákona č. 106/1999 Sb.**

Vážený pane inženýre,

ve shora uvedené věci zasílám Vámi požadovaná rozhodnutí v anonymizované podobě.

S pozdravem

Mgr. Jana Stejskalová  
předsedkyně Okresního soudu Praha – východ



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud Praha - východ rozhodl v hlavním líčení konaném dne 6. února 2020 samosoudkyní Mgr. Adélou Hovorkovou

takto:

Obžalovaný

[redacted]  
narozený [redacted], trvale bytem [redacted] t.č. ve výkonu trestu ve věznici Nové Sedlo

se podle § 226 písm. b) trestního řádu zprošťuje návrhu na potrestání Okresního státního zastupitelství Praha – východ sp. zn. ZK 576/2014 ze dne 15.8.2014 pro skutek, že

dne 29. 11. 2013 ve [redacted], okr. Praha – východ, v místě svého bývalého trvalého pobytu převzal od poškozeného [redacted] narozeného [redacted], jeho osobní motorové vozidlo tovární značky Rover 75, registrační značky [redacted] modré barvy, VIN [redacted] za účelem provedení opravy automatické převodovky s termínem provedení opravy do 3. 12. 2013 a za tímto účelem převzal od poškozeného zálohu v celkové výši 11 000 Kč, když opravu v dohodnutém termínu ani poté neprovedl, finanční hotovost nevrátil a použil pro vlastní potřebu a samotné vozidlo vrátil neopravené až po telefonických a písemných urgencích poškozenému dne 17. 1. 2014 a způsobil tak poškozenému [redacted] narozenému [redacted], škodu ve výši 11 000 Kč a tohoto jednání se dopustil přesto, že byl za trestný čin zpronevěry podle § 248 odst. 1, 2 trestního zákona (z.z.140/1961 Sb.) a přečin zpronevěry podle § 206 odst.1 trestního zákoníku odsouzen rozsudkem Okresního soudu Praha – východ č.j. 37T 40/2012 ze dne 17.1.2013, který nabyl právní moci dne 24.4.2013, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Praze č.j. 9To 139/2013 ze dne 24.4.2013, k trestu odnětí svobody v trvání 21 měsíců podmíněně odloženému na zkušební dobu v trvání 30 měsíců

**v čemž bylo spatřováno spáchání**

přečinu zpronevěry podle § 206 odst. 1, 2 trestního zákoníku,

neboť v návrhu označený skutek není trestným činem.

### Odůvodnění:

1. Rozsudkem Okresního soudu Praha - východ ze dne 9. 10. 2014 č.j. 16 T 45/2014-218 ve spojení s usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 4. 12. 2014 č.j. 11 To 435/2014-231 byl obžalovaný [REDAKCE] odsouzen za přečin zpronevěry podle § 206 odst. 1, 2 trestního zákoníku, kterého se měl dopustit jednáním popsáním ve výroku tohoto rozsudku. Za tento trestný čin mu byl uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání 3 roků, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu 5 let, peněžitý trest v celkové výměře 30 000 Kč s náhradním trestem odnětí svobody v trvání 2 měsíců a trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 4 roků. Současně byl zrušen výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu Praha-západ ze dne 31.1.2014, sp. zn. 1 T 14/2014, právní moc 25.2.2014 a z trestního příkazu Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 18.2.2014, sp. zn. 37 T 14/2014, právní moc dne 6.3.2014, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 14. 11. 2014. Usnesením Okresního soudu Praha – východ ze dne 13. 12. 2019 č.j. 16 T 45/2014-471, které nabylo právní moci dne 7. 1. 2020, byla povolena obnova řízení a byl citovaný rozsudek a všechna návazná rozhodnutí zrušena. Soud dne 6. 2. 2020 konal hlavní líčení, v němž byl prokázán shora popsáný skutkový stav.
2. Obžalovaný [REDAKCE] v hlavním líčení vypověděl, že se předmětné vozidlo panu [REDAKCE] snažil opravit a že zálohu od poškozeného přijal. Postup při opravě konzultoval se svým známým panem [REDAKCE] který mu nejprve poradil, ať zkusí vyměnit olej. To udělal, ale i když se zpočátku zdálo, že to pomohlo, převodovka nadále nefungovala. Za olej dal asi 1 500 Kč, následně platil odtah z [REDAKCE] do místa bydliště pana [REDAKCE] někde u Tábora a pak po dohodě s ním, že je třeba převodovku vyměnit, koupil na bazoši novou převodovku za 5 000 Kč. U té se však ukázalo, že není s vozidlem kompatibilní kvůli jiným konektorům. Pan [REDAKCE] ho už urgoval o vrácení auta a pak si auto odvezl odtahovkou. On byl v té době ve špatném psychickém stavu po rozvodu, takže nebyl schopen panu [REDAKCE] vyúčtovat vykonané práce a nákup materiálu oproti záloze. Obžalovaný uvedl, že v té době pracoval u otce, měl příjem 15 – 17 tisíc Kč měsíčně, měl i dluhy a exekuce, ale neví, kolik. Byl po léčbě závislosti, takže pervitin nebral. Co se týče toho poškození vozidla (katalyzátor, sedačky), obžalovaný uvedl, že zřejmě za to mohli brigádníci, co u otce pracovali, protože se jim podobné škody staly i na jiných autech.
3. Poškozený svědek [REDAKCE] [REDAKCE] při výslechu u hlavního líčení uvedl, že měl poruchu na převodovce svého vozidla a sháněl opraváře. Na internetu našel inzerované vozidlo stejné značky s automatickou převodovkou. Zavolał na číslo a zkontaktoval se s obžalovaným. Ten mu sdělil, že shodou okolností je opravářem vozidel a že mu převodovku opraví nebo vymění. Dále svědek uvedl, že svůj vůz odvezl do [REDAKCE] k obžalovanému, předal mu zálohu, o kterou jej obžalovaný požádal, přesně si svědek nepamatoval, zda to bylo nejprve 7 000 Kč. Peníze mu předal oproti dokladu, kdy k vydání dokladu došlo z iniciativy svědka. Vozidlo mělo být opraveno zhruba do týdne s tím, že obžalovaný tvrdil, že opravu provede sám. V době předání s vozem bylo možné popojet, ne s ním jezdit. Obžalovaný jej následně požádal o další peníze s tím, že potřebuje dokoupit další díl. Svědek mu předal další 4 000 Kč, které mu předal u svědka v práci. Svědek vypověděl, že jakmile mělo dojít k předání vozidla, začal se obžalovaný neustále na něco vymlouvat. Vyměnili si mezi sebou řadu SMS zpráv a telefonátů. V průběhu prosince svědek obžalovaného požádal, aby mu vozidlo vrátil i neopravené, obžalovaný kombinoval, vše se táhlo do poloviny ledna. Při potížích v komunikaci se zkontaktoval s otcem obžalovaného, který mu přislíbil pomoc. Otec mu svědčil, že se obžalovaný potýká s problémy s omamnými látkami a

svědek uvedl, že se domnívá, že jednání obžalovaného bylo zoufalým činem, neměl peníze. Nakonec za asistence policie obžalovaný vozidlo svědkovi předal, kdy svědek podepsal dokument o převzetí vozidla s tím, že na vozidle není vidět žádné zjevné poškození, ovšem převodovka opravená nebyla. Navíc později zjistil, že chybí střední část výfuku a katalyzátor, byla prázdná nádrž, kterou doplňoval před poruchou vozidla. Vozidlo bylo odvezeno k panu [REDAKCE] na opravu. Zálohu zpět neobdržel.

4. Svědek [REDAKCE] [REDAKCE] uvedl, že vozidlo poškozeného k němu bylo dovezené odtahovou službou ve stavu, kdy bylo nepojízdné. S převodovkou nebylo manipulováno, nebyla opravená. Pouhá výměna oleje by k opravě převodovky nestačila. Bylo posunuté táhlo na řízení, demontovaný díl výfuku s katalyzátorem, špatná baterka. Symptomy před opravou přesně odpovídaly stavu, který uváděl [REDAKCE] [REDAKCE] a který jej vedl k opravě vozidla. Svědek vypověděl, že [REDAKCE] byl rychlejší, sehnal převodovku a následně ji jeho servis namontoval.
5. Se souhlasem státní zástupkyně a obžalovaného byla v hlavním líčení v souladu s § 211 odst. 1 trestního řádu čtena výpověď svědka [REDAKCE] staršího, otce obžalovaného, který uvedl, že se na syna kvůli tomu vozidlu zlobil, neboť k opravě Roveru neměl literaturu. Potvrdil, že syn nejprve zkoušel měnit olej, což se musí dělat nadvakrát. Toto nepomohlo, proto syn vzal vozidlo odtahovkou k panu [REDAKCE], který se specializuje na opravy převodovek. Pak syn sehnal novou převodovku, která tam ale nešla namontovat, protože nebyla kompatibilní s řídicí jednotkou. Pan [REDAKCE] pak trval na tom, že má syn vozidlo vrátit, a odvezl si ho na odtahovce. O tom, že syn inkasoval zálohu, svědek věděl, ale netušil, zda ji následně poškozenému vyúčtoval. Potvrdil, že v uvedeném období problémy s drogami neměl, byl po léčení kvůli pervitinu. Co se týče převodovek, jejich bazarová cena se pohybovala mezi 10 000 a 20 000 Kč, cenu té konkrétní, co obžalovaný pořídil, svědek nevěděl.
6. Se souhlasem státní zástupkyně a obžalovaného byla v hlavním líčení v souladu s § 211 odst. 1 trestního řádu čtena výpověď svědka [REDAKCE] [REDAKCE], který uvedl, že s ním obžalovaný konzultoval koncem roku 2013 opravu vozidla Rover poškozeného, kdy mu vozidlo dovezl k němu domů. Poradil mu výměnu oleje s tím, že bude možná nezbytná výměna převodovky. Zda to obžalovaný udělal, neví, ale počátkem roku 2014 ho obžalovaný kontaktoval s tím, že zakoupil jinou převodovku, zda by se na ni podíval. Byl se na ni v [REDAKCE] podívat, ale zjistil, že nejde do tohoto vozidla kvůli odlišné konstrukci elektroniky. Dále v kontaktu nebyli. Radu s opravou obžalovanému nefaktoval.
7. Dokazování bylo provedeno též **listinnými důkazy**: Z popisu události svědkem [REDAKCE] [REDAKCE] chronologicky vyplývá vývoj situace od předání předmětného vozidla zn. Rover 75 dne 29.11.2013, poznámky poškozeného končí dnem 9. 1. 2014 (. Z vyjádření Automat Cars service vztahující se k prohlídce vozu poškozeného zn. Rover 75 je zřejmé, že dne 21. 11. 2013 do tohoto servisu bylo převezeno vozidlo [REDAKCE] [REDAKCE] s poškozenou automatickou převodovkou, jinak bylo vozidlo plně funkční. S tímto vyjádřením koresponduje úřední záznam policie ze dne 26. 3. 2014, ve kterém je zachycen hovor s [REDAKCE] [REDAKCE] (spolumajitelem [REDAKCE]), kdy obsahem tohoto sdělení je informace, že dodá policii zakázkový list, který doloží stav vozidla poškozeného, které bylo v technickém pořádku kromě porouchané převodovky. Doklad o převzetí zálohy na opravu vozidla ze dne 2. 12. 2013 a úkolový list dokládají převzetí částky – zálohy obžalovaným v celkové výši 11 000 Kč od poškozeného a to zálohu ve výši 6 000 Kč při předání vozu a záloha ve výši 5 000 Kč dne 2. 12. 2013 s předpokládaným termínem dokončení opravy vozidla do dne 3. 12. 2013. Výpis z SMS komunikace mezi obžalovaným a poškozeným potvrzuje, že obžalovaný převzal vozidlo poškozeného zn. Rover do opravy, z komunikace je zřejmé, že obžalovaný neustále uvádí důvody a příčiny proč vozidlo není stále opravené (z komunikace vyplývá domluva kolem převzetí druhé poloviny zálohy, obžalovaný uvádí, že vůz poškozeného je v [REDAKCE], uvádění důvodů obžalovaným proč auto nemohl

poškozenému předat, neustálé urgování a snaha poškozeného dostat zpět svoje vozidlo). Z dokladu ze dne 17. 1. 2014 je zřejmé, že obžalovaný vozidlo tohoto dne předal zpět poškozenému. Zakázkový list ze dne 17. 1. 2014 [REDACTED] [REDACTED] – opravy vozů Rover a Land Rover prokazuje převzetí vozu obžalovaného tímto servisem, daňový doklad následně skutečnosti, že byl do vozidla dodán převodový olej, autobaterie, díl výfuku s katalyzátorem, byla provedena el. instalace, kompletace vozidla a montáž katalyzátoru. Obžalovaný předložil fakturu vystavenou [REDACTED] [REDACTED] na částku 4 046 Kč za odtah vozidla Rover 75, RZ [REDACTED] dne 3. 12. 2013.

8. K osobě obžalovaného bylo šetřením policie zjištěno, že byl opakovaně prověřován pro velké množství protiprávního jednání. V evidenci Rejstříku trestů má celkem 10 záznamů o odsouzení, kdy záznam o původním odsouzení v této trestní věci byl sedmým v pořadí. Následovala tři odsouzení pro přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku. Z evidenční karty řidiče pak je zřejmé, že obžalovaný zde má od roku 2004 celkem 19 záznamů, za poslední tři roky 6 záznamů.
9. Soud má za to, že byly provedeny všechny nezbytné důkazy, které mohly přispět k objasnění skutečného stavu věci. Po zhodnocení důkazů jednotlivě i v jejich vzájemné souvislosti ve smyslu § 2 odst. 6 trestního řádu dospěl soud k závěru o shora popsaném skutkovém stavu. Bylo prokázáno, že obžalovaný převzal od poškozeného [REDACTED] [REDACTED] ve dvou platbách zálohu na opravu vozidla v celkové částce 11 000 Kč, kdy opravu neprovedl a vozidlo vrátil až po opakovaných urgencích, přičemž současně nevrátil ani nevyúčtoval zálohu. Z doplněného dokazování bylo prokázáno, že obžalovaný provedl výměnu oleje v opravovaném vozidle a vynaložil částku 4 046 Kč za odtah vozidla do místa bydliště svědka [REDACTED], který mu s opravou radil. Toto je prokázáno výpovědí obžalovaného, svědku [REDACTED] staršího a [REDACTED] a též fakturou za odtah. Všichni jmenovaní potvrdili i skutečnost, že obžalovaný zakoupil novou převodovku, jejíž cena prokázána nebyla. Poškozený [REDACTED] [REDACTED] usvědčuje obžalovaného z toho, že oprava provedena nebyla a že urgoval opakovaně opravu a následně aspoň vrácení vozidla. Svědek [REDACTED] potvrdil rozsah nezbytných oprav, které následně musel na vozidle udělat. Skutkový stav je tedy prokázán v souladu s tím, jak byl uveden v obžalobě.
10. Z hlediska právní kvalifikace soud hodnotil, zda obžalovaný naplnil znaky skutkové podstaty přečinu zpronevěry podle § 206 odst. 1, 2 trestního zákoníku. Bylo prokázáno, že obžalovaný s poškozeným uzavřeli dohodu o tom, že obžalovaný opraví vozidlo poškozeného. Z hlediska právní kvalifikace se tedy jednalo o uzavření smlouvy o dílo dle § 631 a násl. zákona č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku, který byl tehdy účinný, kdy inkasoval ve smyslu § 634 citovaného zákona zálohu na prováděné práce. Vzhledem k této skutečnosti však přešla záloha do vlastnictví zhotovitele, tedy obžalovaného. Obžalovaný tedy nadále ve vztahu k záloze jednal se svým vlastním majetkem, a tudíž se nemohl dopustit zpronevěry tohoto finančního obnosu (srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 19. 12. 2007, sp. zn. 7 Tdo 1437/2007 publikované pod R 41/2008).
11. Soud tedy dospěl k závěru, že obžalovaný se sice shora popsaného jednání dopustil, avšak toto jednání nenaplnilo znaky skutkové podstaty trestného činu zpronevěry ani skutkové podstaty žádného jiného trestného činu, a proto obžalovaného v souladu s § 226 písm. b) trestního řádu podaného návrhu na potrestání zprostil.

#### Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu Praha - východ.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný, nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů ode dne doručení rozsudku, případně ve lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně, podle § 251 trestního řádu odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Praha dne 6. února 2020

**Mgr. Adéla Hovorková**  
samosoudkyně

### Usnesení

Krajský soud v Praze jako soud odvolací projednal v neveřejném zasedání konaném dne 16. dubna 2020 odvolání státního zástupce Okresního státního zastupitelství Praha-východ podané v neprospěch obžalovaného [REDAKCE] narozeného [REDAKCE] v [REDAKCE], proti rozsudku Okresního soudu Praha-východ ze dne 6. února 2020, číslo jednací 16 T 45/2014-485, a rozhodl

### takto:

Podle § 258 odstavec 1 písmeno b) trestního řádu se napadený rozsudek ruší a podle § 259 odstavec 1 trestního řádu se věc vrací soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí.

### Odůvodnění

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný [REDAKCE] podle § 226 písm. b) trestního řádu zproštěn návrhu na potrestání státního zástupce Okresního státního zastupitelství Praha-východ ze dne 15. 8. 2014, sp. zn. ZK 576/2014, pro skutek spočívající v tom, že dne 29. 11. 2013 ve [REDAKCE], okr. Praha – východ, v místě svého bývalého trvalého pobytu převzal od poškozeného [REDAKCE] narozeného [REDAKCE], jeho osobní motorové vozidlo tovární značky Rover 75, registrační značky [REDAKCE], modré barvy, VIN [REDAKCE], za účelem provedení opravy automatické převodovky s termínem provedení opravy do 3. 12. 2013 a za tímto účelem převzal od poškozeného zálohu v celkové výši 11 000 Kč, když opravu v dohodnutém termínu ani poté neprovedl, finanční hotovost nevrátil a použil pro vlastní potřebu a samotné vozidlo vrátil neopravené až po telefonických a písemných urgencích poškozenému dne 17. 1. 2014 a způsobil tak poškozenému [REDAKCE], škodu ve výši 11 000 Kč, a tohoto jednání se dopustil přesto, že byl za trestný čin zpronevěry podle § 248 odst. 1, 2 trestního zákona (z.z.140/1961 Sb.) a přečin zpronevěry podle § 206 odst. 1 trestního zákoníku odsouzen rozsudkem Okresního soudu Praha – východ č. j. 37 T 40/2012 ze dne 17. 1. 2013, který nabyl právní moci dne 24. 4. 2013, ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Praze č. j. 9To 139/2013 ze dne 24. 4. 2013, k trestu odnětí svobody v trvání 21 měsíců podmíněně odloženému na zkušební dobu v trvání 30 měsíců, v čemž byl spatřován přečin zpronevěry podle § 206 odst. 1, 2 trestního zákoníku. Toto své rozhodnutí prvý soud odůvodnil tím, že v návrhu označený skutek není trestným činem.
2. Proti tomuto rozsudku podal v neprospěch obžalovaného včasné odvolání státní zástupce Okresního státního zastupitelství Praha-východ, v němž se závěry okresního soudu nesouhlasí. Vyjadřuje přesvědčení, že doplnění dokazování nemělo vliv na posouzení skutkového stavu, ke kterému dospěl soud již v rámci původního rozsudku z roku 2013. Navíc doplněné důkazy lze hodnotit jako značně nevěrohodné, neboť byly předloženy až po šesti letech, kdy je naprosto nepravděpodobné, že by si svědci ([REDAKCE] starší a [REDAKCE] pamatovali podrobnosti k předmětnému vozidlu. Pokud by i bylo prokázáno, že obžalovaný vynaložil z převzaté zálohy od poškozeného část finančních prostředků na výměnu oleje a odtah vozidla, případně i na nákup převodovky, kterou nebylo možno použít, nejednalo se o účelně vynaložené prostředky na opravu vozidla tak, jak je nyní tvrzeno obžalovaným. Je nesporné, že obžalovaný převzal od poškozeného finanční prostředky jako zálohy na opravu vozidla, kdy vozidlo neopravil, což je doloženo jak výpovědí poškozeného, tak i výpovědí svědka [REDAKCE], a následně po opakovaných urgencích neopravené vozidlo vrátil a finanční prostředky si ponechal. K tomu dále poukazuje na tehdejší neuspokojivou finanční situaci obžalovaného. Připomíná, že obžalovaný v dané době jednal jako fyzická osoba a nikoliv jako podnikající osoba v oboru autoopravárenství či obdobném oboru, a proto považuje odkaz prvního soudu na judikát citovaný v odůvodnění

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE]

napadeného rozsudku za nepřiléhavý. Trvá na tom, že obžalovaný si přisvojil cizí věc, která mu byla svěřena, neboť s penězi naložil v rozporu s účelem, k němuž mu byly dány do dispozice, a jeho jednání tak mělo být posouzeno jako přečin zpronevěry podle § 206 odst. 1, 2 trestního zákoníku, jak bylo žalováno. Navrhuje proto odvolacímu soudu, aby napadený rozsudek zrušil a věc vrátil okresnímu soudu k novému projednání a rozhodnutí.

3. K odvolání státního zástupce podal prostřednictvím své obhájkyň písemné vyjádření obžalovaný [REDAKCE]. Námitky v odvolání státního zástupce nepovažuje za důvodné, a naopak souhlasí s tím, jak soud prvního stupně věc posoudil a rozhodl. Polemizuje s názorem státního zástupce o nepřiléhavosti judikátu publikovaného pod R 41/2008, v této souvislosti připomíná náleží Ústavního soudu ČR sp. zn. IV. ÚS 438/2000 a cituje z komentáře k trestnímu zákoníku, a uzavírá, že převzatá záloha od poškozeného přešla do jeho výlučného vlastnictví a tento majetek nelze oddělovat od jeho ostatních finančních prostředků. Pokud pak se zálohou ve výši 11 000 Kč nakládal, je nutno uzavřít, že nakládal se svými vlastními finančními prostředky a nemohl tak spáchat žádný trestný čin. Navrhuje proto odvolání státního zástupce jako nedůvodné zamítnout.
4. Z podnětu podaného odvolání krajský soud jako soud odvolací přezkoumal v rozsahu § 254 odst. 1 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost výroku napadeného rozsudku, jakož i správnost postupu řízení, které mu předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad, a dospěl k závěru, že odvolání je důvodné. K věci zaujal následující stanovisko:
5. Okresní soud po povolení obnovy řízení a zrušení pravomocného rozsudku ze dne 9. 10. 2014, č. j. 16T 45/2014-218, kterým byl obžalovaný uznán vinným žalovaným přečinem zpronevěry podle § 206 odst. 1, 2 trestního zákoníku a odsouzen k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 3 roků s podmíněným odkladem jeho výkonu na 5 let, k peněžitému trestu a k trestu zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel, v obnoveném hlavním líčení provedl ve věci procesním způsobem další důkazy včetně výpovědi obžalovaného, nicméně při jejich hodnocení nepostupoval zcela důsledně dle § 2 odst. 6 trestního řádu, nevěnoval dostatečnou pozornost zejména důkazům provedeným v původním hlavním líčení, když se v napadeném rozsudku zaměřil na zhodnocení nově provedených důkazů, které ovšem nehodnotil v kontextu s důkazy původními. Nelze proto konstatovat, že se při hodnocení důkazů vypořádal se všemi skutečnostmi, které jsou pro hodnocení důkazů významné, a že současně zvažoval všechny souvislosti, aby mohl dospět ke spolehlivým a přesvědčivým skutkovým závěrům.
6. Je zcela nepochybné, že poškozený [REDAKCE] dne 29. 11. 2013 v místě tehdejšího bydliště obžalovaného mu předal osobní motorové vozidlo tovární značky Rover 75, RZ [REDAKCE] s tím, že obžalovaný se zavázal provést opravu automatické převodovky do 3. 12. 2013, současně od poškozeného převzal zálohu ve dvou částkách v celkové výši 11 000 Kč. Bylo také nesporně prokázáno, že poškozenému bylo vozidlo vráceno až po urgencích dne 17. 1. 2014, jakož i to, že nebylo opraveno tak, jak se obžalovaný zavázal. Za prokázanou lze mít i skutečnost, že obžalovaný poškozenému do současné doby nevrátil z poskytnuté zálohy žádnou částku. Soud prvního stupně v původním řízení na podkladě provedených důkazů dospěl k závěru, že obžalovaný finanční prostředky z převzaté zálohy neužil na opravu vozidla, nýbrž že je užil pro vlastní potřebu. V obnoveném hlavním líčení po provedení výsledku obžalovaného (který v původním řízení využil svého práva nevypovídat), výsledků svědků [REDAKCE] staršího a [REDAKCE] a listinných důkazů - dodatečně předložené faktury za odtah vozidla založené na čl. 467a spisu uzavřel, že v návrhu označený skutek není trestným činem, a proto postupoval podle § 226 písm. b) trestního řádu a obžalovaného zprostil obžaloby. Tento svůj závěr odůvodnil tím, že bylo prokázáno, že obžalovaný provedl výměnu oleje v opravovaném vozidle a vynaložil částku 4 046 Kč za odtah vozidla do místa bydliště svědka [REDAKCE], který mu s opravou řadil s tím, že toto je prokázáno výpovědí obžalovaného, svědků [REDAKCE] staršího a [REDAKCE] a též fakturou za odtah. Za prokázanou těmito důkazy vzal i skutečnost, že obžalovaný zakoupil Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE]



novou převodovku, jejíž cena prokázána nebyla. K výpovědi poškozeného pak konstatoval, že tento důkaz usvědčuje obžalovaného z toho, že oprava provedena nebyla a že urgoval opakovaně opravu a následně aspoň vrácení vozidla, a z výpovědi svědka [REDAKCE] pak měl za prokázány rozsah nezbytných oprav na vozidle. Z hlediska právního hodnocení věci pak soud prvního stupně dospěl k závěru, že obžalovaný s poškozeným uzavřeli smlouvu o dílo dle § 631 a násl. zákona č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku, a tedy že záloha převzatá obžalovaným od poškozeného ve smyslu § 634 citovaného zákona přešla do vlastnictví obžalovaného, který nadále ve vztahu k záloze jednal se svým vlastním majetkem, a tudíž se nemohl dopustit zpronevěry tohoto finančního obnosu (srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 19. 12. 2007, sp. zn. 7 Tdo 1437/2007 publikované pod R 41/2008).

7. Je tak zjevné, že soud prvního stupně ve vztahu k převzaté záloze od poškozeného uzavřel, že - stručně uvedeno - se vůči obžalovanému nejednalo o věc svěřenou ve smyslu trestního zákoníku, a dále přistoupil na obhajobu obžalovaného, že finanční prostředky z převzaté zálohy od poškozeného použil na opravu vozidla - zakoupil olej za cca částku 1 500,-Kč a tento na vozidle vyměnil, za nezjištěnou částku (dle obžalovaného cca za 5 000,-Kč) koupil převodovku a zaplatil za odtah vozu 4 046,-Kč. Je však nutno přisvědčit státnímu zástupci, že soud prvního stupně v napadeném rozsudku pouze konstatoval, že výpověď obžalovaného a svědků [REDAKCE] st., [REDAKCE] a faktura za odtah jsou zcela věrohodnými důkazy, aniž by tyto důkazy podrobil jakémukoliv prověření a zhodnocení. Předně je nutno poukázat na to, že tyto důkazy potvrzují obhajobu obžalovaného uplatněnou až po šesti letech od právní moci prvního odsuzujícího rozsudku, a to v souvislosti se skutečností, že již bylo také pravomocně rozhodnuto o tom, že se obžalovaný ve zkušební době podmíněného odsouzení neosvědčil a že uložený trest odnětí svobody vykoná. Pominuto také zůstalo, že shora označené nově provedené důkazy jsou v rozporu se skutečnostmi zjištěnými v původním řízení, jak vyplynuly z výpovědi poškozeného a z obsahu komunikace mezi obžalovaným a poškozeným zachycené ve spise založených SMS zprávách. Z těchto důkazů totiž nevyplyvá, že by obžalovaný poškozenému sděloval, že přede dnem 3. 12. 2013, kdy již byla vystavena dodatečně předložená faktura za odtah vozu z [REDAKCE] do [REDAKCE] a zpět - tedy již práce byla vykonána, bylo vozidlo odtahováno, což by jistě učinil, pokud by to byla pravda, neboť by se jednalo o přesvědčivou výmluvu, aby poškozeného uchlácholil a nemusel si vymýšlet, že na autě pracuje a co všechno je ještě nefunkční a proč chce další peníze po poškozeném, případně že ho bolí zuby a podobně. Naopak ze založených zpráv vyplývá, že „ten [REDAKCE] s tou diagnostikou“, což je nepochybně svědek [REDAKCE], měl přijet do [REDAKCE] - viz např. zpráva z 30. 11. 2013, či ze dne 3. 12. 2013 o tom, že „...ten jouda [REDAKCE] mi nedorazil to skalibrovat a dorazí prý ráno...“. Je tak zjevné, že ještě 13. 12. 2014 bylo vozidlo v [REDAKCE], což potvrzují i další zprávy před tímto datem, ve kterých obžalovaný tvrdil, že na autě pracuje, tedy nikoliv, že by se nacházelo u svědka [REDAKCE] u [REDAKCE], kdy první zmínka o tom, že bylo v [REDAKCE], je až ve zprávě z 15. 12. 2014. Věrohodnost dodatečně předložené faktury za odtah tak budí nepochybně důvodné pochybnosti, které první soud zcela pominul. K tomu přistupuje další prokázáný fakt - obžalovaný dle písemného dokladu dne 2. 12. 2013 osobně převzal od poškozeného druhou část zálohy, a to za situace, kdy i nadále byli dohodnuti na tom, že termín dokončení opravy je den 3. 12. 2013, takže opět platí, že pokud by v této době bylo vozidlo u svědka [REDAKCE], jistě by to obžalovaný poškozenému při osobním setkání sdělil, což se ovšem nestalo. I svědek [REDAKCE] vypověděl, že vozidlo k němu mělo být přivezeno až koncem roku 2014, takže i z tohoto hlediska je zjevné, že mezi provedenými důkazy jsou poměrně výrazné rozpory, které soud prvního stupně žádným způsobem neřešil. Odvolatel také důvodně namítá, že soud prvního stupně se nezabýval ani účelností údajně vynaložených nákladů na opravu vozidla, tedy například, zda lze od zálohy odečítat částku uhrazenou obžalovaným za jiný typ převodovky či zda odtah vozidla ke svědkovi [REDAKCE] z důvodu „konzultace“ problému, jak to popsali obžalovaný. Ani z tohoto hlediska tak nelze považovat napadený rozsudek za přezkoumatelný.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE]

8. Pokud se týká „přílehavosti“ poukazu prvního soudu na rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 19. 12. 2007, sp. zn. 7 Tdo 1437/2007 publikované pod R 41/2008, lze k tomu jen uvést, že vzhledem k tomu, že soudem prvního stupně nebyl dosud zjištěn takový skutkový děj, který by bylo možno považovat za spolehlivý a tedy za zákonný, je předčasné v současném stadiu řízení činit jakékoliv konečné závěry, nicméně lze připomenout, že závěry v citovaném rozhodnutí rozvedené se skutečně týkající podnikajících osob a nikoliv osob fyzických.
9. Z důvodů výše uvedených odvolací soud přisvědčil správnosti odvolání státního zástupce, proto napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. b) trestního řádu zrušil v celém rozsahu a věc podle § 259 odst. 1 trestního řádu vrátil prvnímu soudu, aby ji v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl. Jeho úkolem bude důsledně se postupem dle § 2 odst. 6 trestního řádu vyrovnat se všemi dosud provedenými důkazy a vyvarovat se přitom dosavadních pochybení. Musí provést pečlivý rozbor každé jednotlivé okolnosti případu zvlášť, nesmí však přitom ztrácet ze zřetele, že tyto okolnosti jsou součástí celku. Zejména při hodnocení výpovědi obžalovaného a svědků [redacted] st. a [redacted], jakož i dodatečně předložené faktury, by se měl náležitě vypořádat se skutečnostmi svědčícími pro jejich věrohodnost a správně uvážit výše popsané souvislosti zejména s výpovědí poškozeného a obsahem SMS zpráv. Odvolací soud pak ponechává na úvaze soudu prvního stupně, zda bude považovat za potřebné ještě doplnit dokazování, například doplňujícím výsledkem obžalovaného či ověřením si pravosti předložené faktury z 3. 12. 2014, když je mu toliko uloženo, aby zhodnotil všechny provedené důkazy jednotlivě i ve vzájemných souvislostech a vyvodil stavu věci i zákonu odpovídající skutkové a právní závěry, což samozřejmě předpokládá vypořádat se i s námitkami obhajoby uvedenými v písemně zpracovaném vyjádření k odvolání státního zástupce.

#### **Poučení:**

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Praha 16. dubna 2020

JUDr. Ladislav Koudelka, Ph.D. v. r.  
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted]